

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TSJC obre judici oral a Garriga, Jové i Salvadó

■ Borràs avança que Junts és contrari a suspendre els dos diputats d'ERC ■ El tribunal jutjarà la presidenta del Parlament suspesa a partir del febrer ■ El Suprem confirma un any d'inhabilitació per a l'exconseller Solé

Emili Bella
BARCELONA

En plena “desjudicialització” i la setmana que s'ha sabut que el Tribunal Suprem ordena al Tribunal Superior de Justícia (TSJC) repetir el judici a la mesa del Parlament del 2017, el TSJC desencalla una carpeta contra ERC i una altra contra Junts. Ja ha conclòs la instrucció judicial iniciada sota secret el març del 2017 contra l'actual consellera de Cultura, Natàlia Garriga, i els diputats d'ERC Josep Maria Jové i Lluís Salvadó pels preparatius del referèndum de l'1 d'Octubre, quan eren alts càrrecs del Departament d'Economia, i els obre judici oral. Jové i Salvadó estan processats per desobediència, prevaricació i malversació de fons públics i revelació de secrets. En el cas de Garriga, la persegueixen per desobediència greu a l'autoritat judicial.

“Estaré amb Jové i Salvadó en el judici oral que ens han obert entorn de l'1-O. Per molt que l'Estat continuï amb aquesta persecució, mai deixarem de treballar per un país complet i lliure”, va escriure la consellera a Twitter. Per la seva banda, Jové, que és president del grup parlamentari d'ERC, considera que amb l'obertura del judici oral “la repressió fa un pas més”. “És la injustícia atacant la democràcia. Treballar per un país lliure i socialment just és una causa noble i un dret, i seguirem lluitant per fer-ho realitat”, va piular. Salvadó també va reaccionar a la mateixa xarxa social, en què va lamentar els “sis anys de persecució judicial i de les clavegueres”. “Trenta anys de militància independentista, més convençut que mai!”, va reivindicar.

D'altra banda, el Tribunal Suprem va confirmar ahir la condemna a un any d'inhabilitació especial i

Josep Maria Jové conversant amb Borràs abans d'entrar al TSJC el juny del 2019 ■ ACN

Gonzalo Boye, a un pas de judici per blanqueig

La sala penal de l'Audiència Nacional ha acordat obrir judici oral contra l'advocat de Carles Puigdemont i Laura Borràs, Gonzalo Boye, per blanqueig de capitals en la causa relacionada amb el narcotraficant José Ramón Prado Bugallo, conegut com a *Sito Miñanco*. El tribunal ha acordat portar a judici a *Miñanco* i 47 persones més per la seva presumpta participació en dues operacions l'any 2017 amb què, segons la ins-

trucció, pretenien introduir gairebé quatre tones de cocaïna i crear un entramat criminal per blanquejar els diners obtinguts amb la droga. En una interlocutòria feta pública ahir, la sala penal ha confirmat la conclusió de sumari decretada per la magistrada instructora de la causa, María Tardón. La resolució rebutja l'arxivament de la causa sol·licitat per Boye. Tardón li atribueix a ell i a dos advocats més haver manobrat per jus-

tificar la procedència de 900.000 euros en metàl·lic intervinguts a Barajas.

una multa de 16.800 euros per a l'exconseller d'Acció Exterior, el republicà Bernat Solé, per un delictes de desobediència quan era alcalde d'Agramunt (Urgell), per “haver participat activament” en l'organització, promoció i celebració de l'1-O. La confirmació, que va conèixer per la premsa, obligarà a So-

lè a deixar l'actual càrrec de delegat del govern a Lleida. “Més que mai, les mateixes conviccions que em van portar a fer possible que la ciutadania pugui decidir el seu futur a les urnes”, va defensar.

La presidenta del Parlament suspesa, Laura Borràs, va mostrar la seva solidaritat amb tots aquests

càrrecs d'ERC i va avançar que Junts votarà en contra de la suspensió de Jové i Salvadó donant per fet que s'aplicarà l'article 25.4 del reglament que ateny a casos d'obertura de judici oral per corrupció –“i la malversació s'hi associa”. Es tracta de l'article que van utilitzar el PSC, ERC i la CUP per

apartar-la a ella de la presidència de la cambra al juliol.

Borràs va fer aquest anunci ahir, dia en què el TSJC va informar que jutjarà la presidenta de Junts per Catalunya del 10 de febrer a l'1 de març de l'any vinent, acusada d'adjudicar a dit a un amic 18 contractes menors entre el 2013 i el 2017, quan dirigia la Institució de les Lletres Catalanes. Borràs sempre ha defensat que es tracta d'una persecució per motius polítics. “Jo defensaré la meua innocència com he fet sempre, i amb aquesta convicció només puc esperar un veredict d'absolució. Es demostrarà en el judici, que sabem que serà polític”, va reiterar ahir.

El TSJC posa, així, data al judici l'endemà que la defensa de Borràs anunciés que recusarà el president del TSJC, Jesús María Barrientos. ■

TANTXTANT

Josep M. Llaurador Fortuny

Els precedents

Distrets amb tones de propaganda institucional dels èxits assolits i amb les reformes de les lleis de sedició i malversació, sembla que la classe política treballa sense descans. A efectes pràctics, molta xerrameca per a no res. Si es deixa als juristes –que són els que en saben– i als tertulians –que saben de tot– l'abast real dels canvis de les lleis, cal veure'n els precedents, una actitud de sentit comú. La dreta espanyola –PP i còsins germans– sempre ha volgut esclafar qualsevol diferència més enllà d'allò que ja Franco va definir com a “*peculiaridades regionales*”, això sí, sense tocar la mamella que els permet viure de les rendes; no cal esperar-ne cap gest. Per la seva banda, l'esquerra espanyola –PSOE i, des de fa menys, Podem i família– sempre ha acabat aixecant la camisa als catalans, això sí, amb bones paraules i molta demagogia; mai no han complert res d'allò que han dit i promès.

La pregunta és què fa pensar als nostres governants que ara serà diferent? Algú creu que, per primera vegada en la història, les coses seran d'una altra manera? I, en el cas hipotèticament més que improbable que ara s'hi possessin de cara, fins quan duraria? Fins al final de la legislatura? Perquè, després, una altra vegada marxa enrere, tal com ha passat, per exemple, amb totes les lleis estatals sobre l'ensenyament. Si el PP ja amenaça d'endurir una llei que encara no ha estat reformada i els feixistes d'il·legalitzar independentistes, els socialistes no són gens ambigus sobre les seves veritables intencions pel que fa als exiliats i a l'anes-tèsia civil.

Si l'Estat espanyol ha estat sempre un galtes amb la UE, l'ONU i en les relacions diplomàtiques, algú pot esperar que vagin de bona fe amb la seva colònia més productiva? Ni la por, ni la cadira, ni la paga, ni uns indults ho justifiquen.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Miquel Sellarès i Pere Pugès
MEMBRES FUNDADORS DE L'ANC

Llista cívica i segona etapa

Per arribar a una situació en què una llista cívica serveixi per instaurar la República catalana, la feina a fer és molta i molt més complexa que en la primera etapa del procés d'independència

Sembla que, definitivament, l'independentisme social va deixant enrere l'etapa de transició que va iniciar-se la nit del 27-O de 2017, quan no va passar res del que molta gent s'esperava. Ans al contrari, els que havien estat els dirigents polítics fins llavors van prendre camins diferents i inesperats, uns a l'exili i els altres presentant-se davant la justícia espanyola i, el que encara va resultar més greu, sense cap altra estratègia que la de fer arribar el cas a la justícia europea.

En els cinc anys transcorreguts des de llavors, la distància entre la classe política i la gent ha anat creixent sense parar, al mateix ritme que els polítics independentistes han anat perdent la vergonya fins a treure's, en públic, els draps bruts els uns als altres. L'espectacle és penós, denigrant. I no serveix d'excusa dir que passa el mateix entre els partits unionistes, aquí i encara més a Madrid.

El terreny és adobat per fer florir propostes aparentment trenca-dores i, en aquesta situació, s'entén del tot que la presidenta de l'ANC anunciés la convocatòria d'una conferència nacional per tornar a mobilitzar la gent i que, dins els actes públics d'aquesta conferència, parli de la necessitat d'impulsar aquesta llista cívica i anuncia que el proper 11-S ha de servir per fer caure el govern. El

Un ciutadà votant en les eleccions al Parlament de l'any passat ■ O. DURAN

termini per construir aquesta llista cívica sembla clar, doncs.

La proposta d'impulsar una candidatura que concorri a les eleccions autonòmiques té molta història dins l'ANC. De fet, ja se'n parlava en el full de ruta fundacional, si bé d'una forma indirecta. En el full de ruta 2015-2016 la proposta ja es concretava molt més. És així com va néixer Junts pel Sí, si bé va configurar-se d'una forma molt diferent al que l'ANC havia previst. Va deixar de ser una llista cívica per esdevenir una coalició de partits, amb candidats fidelíssims a uns o altres i uns quants independents ador-

nant la llista. Havien de ser unes eleccions plebiscitàries i van resultar l'inici públic de la batalla campal entre dos partits que lluitaven un per l'hegemonia i l'altre per la recomposició.

És possible que una llista cívica impulsada al marge dels partits pugui canviar el panorama i fer possible la instauració definitiva de la República catalana? En el termini d'un any fixat per la presidenta de l'ANC és impossible que es puguin generar les condicions per fer possible que una llista cívica pugui treure la majoria absoluta de vots i escons o, en el pitjor dels casos, pugui arrossegar la

resta de candidatures/partits independentistes a instaurar la República proclamada el 27-O de fa cinc anys. Quin serà el panorama més probable? Que hi hagi quatre candidatures independentistes amb possibilitats d'obtenir representació parlamentària. Si ara, amb tres, els acords sobre temes importants ja costen molt d'aconseguir, res fa pensar que la situació millori. En canvi, el moviment independentista pot perdre-hi molt si l'ANC impulsa una quarta candidatura i, per tant, passa a ser vista com una opció política més i, a sobre, queda diluïda, i fins i tot abduïda, per un sistema autonòmic amb totes les limitacions que ja ha demostrat. Si l'ANC fes aquest pas en fals, obviament el seu paper fundacional de pal de paller del moviment social per la independència, seria responsable d'una pèrdua de temps i d'esforços innecessaris, ja que el moviment independentista hauria de generar una nova organització que faci el paper que durant anys ha fet l'ANC.

No obstant això, la proposta de llista cívica pot resultar imprescindible quan es donin les condicions per convertir-la en l'única llista que representi tot l'independentisme en unes eleccions que es puguin llegir en clau plebiscitària de forma inequívoca. Tots sabem, però, que els partits –uns més que altres– s'oposaran a donar suport a una candidatura que no sigui la seva. Ja va passar el 2015 i només acabaran acceptant-ho si la pressió popular és tan alta com llavors i els faci témer que, si es presenten a banda i, per tant, en contra, poden rebre

un vot de càstig espectacular.

Hem d'aprendre del passat i, sobretot, hem d'assegurar que, en cas de victòria aclaparadora, estarem en condicions d'enfrontar la repressió de l'Estat i mantenir el control del territori suficient per garantir la instauració de la República, el retorn del president a l'exili i l'inici del procés constituent que doni pas a la celebració del referèndum per aprovar les Constitucions catalanes i, tot seguit, a celebrar les primeres eleccions de la nova República. Un procés que no hauria de durar més de nou o deu mesos i que permetria que els partits es tornessin a presentar i, sobretot, que els ajudaria a fer un procés de reforma interna per adaptar-se a un sistema polític que ha de ser molt diferent al que tenim des del final de la dictadura.

Tot i que és evident, cal insistir que per arribar a una situació on aquesta llista cívica sigui possible, la feina a fer és molta i molt més complexa que en la primera etapa del procés d'independència. Per definir-la, per trobar els actors més adequats per a cada feina i per coordinar-la de forma efectiva, formem part de la gent que està treballant en la 2a Conferència Nacional per l'Estat propi (www.mxi.cat), a la qual tothom és convidat a participar-hi. Només així, de baix a dalt, de forma participativa i oberta, on tothom sigui considerat igual, sigui militant d'un partit, soci d'una entitat o totalment independent, podrem aconseguir la força necessària per fer que, quan toqui, la llista cívica faci possible la instauració definitiva de la República catalana.

Restaurant Ca la Margarida
(L'Albi) Tel. 973 175 719 / 663 562 182

Restaurant la Placeta
(Arbeca) Tel. 695 813 297

Restaurant Cal Ferran
(Bellaguarda) Tel. 973 124 128

Restaurant Hostal Benet
(Les Borges Blanques) Tel. 973 142 318

Restaurant Masia Les Garrigues
(Les Borges Blanques) Tel. 973 141 033

Restaurant Els Fogons de la Carme
(Cervià de les Garrigues) Tel. 686 410 468

Restaurant Mon's La Llana
(La Pobla de Cérvoles) Tel. 660 144 623

Restaurant Bar Sol
(Vinaixa) Tel. 973 652 529

28a
MOSTRA
GASTRONÒMICA
DE LES GARRIGUES

DEL 5 DE NOVEMBRE
AL 18 DE DESEMBRE

2022

Consulta els menús a:
www.turismegarrigues.com

Consell Comarcal de
les Garrigues

Turisme
Les Garrigues

ara
lleida

Diputació de Lleida
Patronat de Turisme